

Автор: Яковлев Иван Яковлевич

Книга: Утӑра

Рассказ: Лаша шырани

Пӗр ҫын хайӗн айӗнчи лашине виҫӗ кун шыранӑ тет. Пӗр яла пырса ыйтать тет:

– Лаша курмарӑр-и? – тесе.

– Ҫук, курмарӑмӑр, – тесе калаҫҫӗ тет.

Тата тепӗр яла пырса ыйтать тет:

– Лаша курмарӑр-и? – тесе.

– Ҫук, курмарӑмӑр, – тесе калаҫҫӗ тет.

Ҫапла ялтан яла тек ҫӗрет тет. Ҫӗресен-ҫӗресен пӗр ӑслӑрах ҫынна тӗл пулчӗ тет те:

– Эсӗ ӑҫта та пулин ют лаша ҫӗренине курман-и? – тесе калать тет.

– Ҫук, курман. Хӑҫан ҫухалнӑ сан лашу? – тесе каларӗ тет.

– Паянхипе виҫӗ кун ӗнтӗ ак, – тесе каларӗ тет.

– Лашу мӗн тӗслӗччӗ? – тесе каларӗ тет леш ҫынӗ.

– Шурӑ улаччӗ, – тесе каларӗ тет.

– Ҫак ху айӑнтиех мар-и? – тесе каларӗ тет лешӗ.

Хайхи ут ҫинчен анса пӑхрӗ тет те лашине:

– Ҫакӑ, ҫакӑ, ҫакӑ! – тесе каларӗ тет. Лаши ҫине сиксе утланчӗ тет те савӑннипе чуптара пачӗ тет килне.